

פרק ט' – פר' מפּיבּשֶׁת

- פרק ט'
- פרק ט"ז: א-ד
- פרק י"ט: כה-לא

ט:יא

וַיֹּאמֶר **צִיבָא** אֶל הַמֶּלֶךְ כָּל אֲשֶׁר יִצְנֶה אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ אֶת עַבְדּוֹ כִּן יַעֲשֶׂה עַבְדְּךָ וּמְפִיבֶשֶׁת אֵכֶל עַל שְׁלֹחְנִי כְּאַחַד מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ

<u>רש"י שם</u>	<u>רד"ק שם</u>
(יא) כִּן יַעֲשֶׂה עַבְדְּךָ וּמְפִיבֶשֶׁת אֵכֶל עַל שְׁלֹחְנִי - צִיבָא אָמַר כִּן יַעֲשֶׂה עַבְדְּךָ וְדוּד הַשִּׁיב וּמְפִיבֶשֶׁת אֵכֶל עַל שְׁלֹחְנִי	(יא) וּמְפִיבֶשֶׁת אֵכֶל עַל שְׁלֹחְנִי - אָף עַל פִּי שִׁמְפִיבֶשֶׁת אוֹכֵל עַל שְׁלֹחְנִי כְּאַחַד מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְכָל הַדְּבָר הַזֶּה אַעֲפ"כ אַעֲשֶׂה כְּמוֹ שְׁצוֹיֹתַי לְעַבּוֹד כָּל הַנַּחֲלָה לְמִפִּיבֶשֶׁת וּלְבָנָיו

משלי ל

- (כא) תַּחַת שְׁלוֹשׁ רְגָזָה אֶרֶץ וְתַחַת אַרְבַּע לֹא תוּכַל שְׁאַת :
- (כב) תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ וְנָבֵל כִּי יִשְׁבַּע לְחֶם :
- (כג) תַּחַת שְׁנוּאָה כִּי תִבְעַל וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבוּרָתָהּ : פ

משנה אבות ה:טז

כָּל אַהֲבָה שֶׁהִיא תְלוּיָהּ בַּדְּבָר בְּטַל דְּבַר בְּטַלָּה אַהֲבָה וְשֶׁאִינָה תְלוּיָהּ בַּדְּבָר אֵינָה בְטַלָּה לְעוֹלָם אֵיזוֹ הִיא אַהֲבָה הַתְלוּיָהּ בַּדְּבָר זֶה אַהֲבַת אֲמִנוֹן וְתִמְרָה וְשֶׁאִינָה תְלוּיָהּ בַּדְּבָר זֶה אַהֲבַת דָּוִד וְיֵהוֹנָתָן :

גמ' שבת נו.-נו:

רב אמר: קיבל דוד לשון הרע.... דְּכַתִּיב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וְאַיֶּה כִּן אֲדַנִּיךָ וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל הַמֶּלֶךְ הִנֵּה יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַם [כִּי אָמַר הַיּוֹם יִשְׁבּוּ לִי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת מַמְלְכוֹת אֲבִי]. (ש"מ"ב טז). וּמִנָּה לֵן דְּקִיבַל מִינִיָּה - דְּכַתִּיב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצִבָּא הִנֵּה לָךְ כָּל אֲשֶׁר לְמִפִּי בְּשֶׁת וַיֹּאמֶר צִיבָא הַשְׁתַּחֲוִיתִי אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ. (ש"ס יט)

אמר רב יהודה אמר רב: בשעה שאמר דוד למפיבשת אתה וציבא תחלקו את השדה (ש"ס יט) **יצתה בת קול ואמרה לו: רחבעם וירבעם יחלקו את המלוכה.** אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב: אֵילְמַלִּי לֹא קִיבַל דָּוִד לְשׁוֹן הָרַע לֹא נַחֲלָה מַלְכוּת בֵּית דָּוִד, וְלֹא עַבְדוֹ יִשְׂרָאֵל עַבּוּדָה זָרָה, וְלֹא גִלְיָנוּ מֵאַרְצָנוּ.

<u>שבע בן בכרי – שמ"ב פרק כ'</u>	<u>ירבעם בן נבט - מל"א יב:טז</u>
(א) וְשֵׁם נִקְרָא אִישׁ בְּלִיעֵל וְשֵׁמוֹ שִׁבְעֵ בֶן בְּכָרִי אִישׁ יִמְיָנִי וַיִּתְקַע בְּשֹׁפָר וַיֹּאמֶר אֵין לָנוּ חֵלֶק בְּדָוִד וְלֹא נַחֲלָה לָנוּ בְּבֶן יִשִׁי אִישׁ לְאַהֲלֵיוֹ יִשְׂרָאֵל :	(טז) וַיִּקְרָא כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶלֵיהֶם וַיִּשְׁבּוּ הָעָם אֶת הַמֶּלֶךְ דָּבָר לֵאמֹר מָה לָנוּ חֵלֶק בְּדָוִד וְלֹא נַחֲלָה בְּבֶן יִשִׁי לְאַהֲלֵיךָ יִשְׂרָאֵל עֲתָה רְאֵה בֵּיתְךָ דָּוִד וַיִּלְךָ יִשְׂרָאֵל לְאַהֲלֵיוֹ :